

Sygn. akt III RC 331/17

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 08 czerwca 2018 roku

Sąd Rejonowy w Elblągu w III Wydziale Rodzinnym i Nieletnich

w następującym składzie :

Przewodnicząca : Sędzia Sądu Rejonowego Anna Nowosielska

Protokolant : st. Anna Zboch

po rozpoznaniu w dniu 28 maja 2018 roku w Elblągu , na rozprawie

sprawy z powództwa M. C.

przeciwko małoletniej L. C. zastępowanej przez matkę A. C. (1)

o obniżenie alimentów

oddala powództwo .

Sygn. akt III RC 331/17

UZASADNIENIE

W pozwie , złożonym dnia 12 czerwca 2017 roku , powód M. C. domagał się obniżenia alimentów zasądzonych od niego wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 05 kwietnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt III RC 91/13 z kwot po 700 złotych miesięcznie do kwot po 400 złotych miesięcznie , płatnych do dnia 15 każdego miesiąca .

W uzasadnieniu podniósł , że wyrok podwyższający świadczenia z kwot po 500 złotych miesięcznie do kwot po 700 złotych miesięcznie zapadł bez jego udziału i wiedzy , chociaż matka pozwanej знаła jego numer telefonu oraz adresy matki i siostry . Wskazał , że o podwyższonych alimentach dowiedział się , kiedy narosło zadłużenie . W tamtym czasie pracował w (...) i jego zarobki nie były wysokie , koszty utrzymania i dojazdów do pracy pochłaniały większość jego dochodów . Argumentował , że w chwili obecnej nadal nie jest w stanie płacić alimentów w zasądzonej wysokości , ponieważ przekracza to jego możliwości finansowe . Wrócił do Polski wraz z obecną partnerką , jest zatrudniony w (...) SA z siedzibą w D. - Z. z wynagrodzeniem 2690 złotych brutto (około 2150 złotych netto) miesięcznie , umowa jest zawierana na zasadzie pracownika tymczasowego , podpisuje ją co miesiąc i nigdy nie wie jak długo będzie pracował i czy podpiszą z nim umowę na kolejny miesiąc . Podniósł , że aktualnie pozostaje w związku partnerskim i 10 maja urodziła mu się córka A. . Jest jedynym żywicielem rodziny . Mieszka w C. w mieszkaniu komunalnym jego partnerki , partycypują w kosztach utrzymania mieszkania , mediów , w zakupie opału na okres jesienno – zimowy . Jego partnerka nie pracuje . Argumentował , iż matka pozwanej utrudniała mu kontakt z córką , w konsekwencji pozbawiła go praw do dziecka , utrudniała także kontakt z dzieckiem jego rodzinie . Podniósł , że jego średnie miesięcznie wydatki wynoszą kwoty po 2630 złotych , w tym : opłata za mieszkanie – 400 zł , opłata za energię – 80 zł , opłata za gaz – 40 zł , dojazdy do pracy – 210 zł , wyżywienie – 700 zł , ubrania – 200 zł , środki higieny i czystości – 150 zł , opał – 200 zł , pampersy , kremy , chusteczki i odżywki A. – 250 zł , alimenty dla L. – 400 zł . Dodał , że nosi się z zamiarem złożenia pozwu o przywrócenie mu praw do jego córki , za którą bardzo tęskni i chciałby utrzymywać z nią kontakt i pragnąłby aby obie córki mogły się poznać .

W odpowiedzi na pozew przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej L. A. C. – domagała się podtrzymania alimentów na dotychczasowym poziomie .

W uzasadnieniu podniosła , że w toku sprawy o sygn. akt III RC 91/13 , kiedy dnia 05 kwietnia 2013 roku wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu zasądzono na rzecz małoletniej pozwanej alimenty w kwotach po 700 złotych miesięcznie , powód znał termin rozprawy i uchylał się od stawienia w sądzie , zaś pod adresem zameldowania jego matka nie odbierała kierowanej do niego korespondencji . Wskazała , że o podwyższeniu alimentów poinformowała pozwanego wiadomością sms , ale nie spowodowało to przekazywania wyższej kwoty , bowiem nadal otrzymywała 500 złotych lub nie otrzymywała wcale . Podniosła , że powód przez wiele lat nie płacił regularnie alimentów na córkę , zaś kwoty 700 złotych nie zapłacił ani razu . Zaprzeczyła także , aby utrudniała kontakty powodowi lub jego matce z córką , bowiem sami ich zaniechali , ponadto od 2012 roku małoletnia pozwana posiada swój telefon , zaś numer jest znany zarówno powodowi jak i jego matce , z czego nie korzystają . Z uwagi na brak zainteresowania córką ze względu na dobro dziecka , samodzielne decyzje w sprawie córki , zostały mu odebrane prawa rodzicielskie . Jej zdaniem , założenie nowej rodziny nie zwalania powoda od obowiązku zapewnienia córce jej potrzeb i praw , nie jest zobligowana do odsunięcia się na drugi plan , aby następne potomstwo miało zapewnione lepsze warunki . Podkreśliła , że z wiekiem dziecka jej potrzeby rosną , jednocześnie zwróciła się o zmobilizowanie powoda do podjęcia odpowiedzialności i uregulowania zaległości finansowych względem córki , bowiem obniżenie tychże spowoduje , że straci on jakikolwiek obowiązek łożenia na córkę .

Na rozprawie dnia 16 marca 2018 roku powód rozszerzył żądanie i domagał się obniżenia alimentów do kwot po 250 złotych miesięcznie , poczynając od dnia 12 czerwca 2017 roku .

Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej wniosła o oddalenie żądania w całości .

Sąd ustalił , co następuje :

Mocą ugody , zawartej przed Sądem Rejonowym w Elblągu dnia 15 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. akt III RC 307/11 powód M. C. zobowiązał się łożyć na utrzymanie małoletniej córki L. C. alimenty w podwyższonej wysokości w kwotach po 500 złotych miesięcznie , płatnych do dnia 15 każdego miesiąca do rąk matki małoletniej pozwanej A. C. (1) , wraz z ustawowymi odsetkami w razie uchybienia w terminie płatności którejkolwiek z rat , w miejsce dotychczasowych alimentów , określonych wyrokiem Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 14 lipca 2009 roku w sprawie o sygn. akt V C 685/09 w kwotach po 400 złotych miesięcznie .

W tamtym czasie powód pracował w (...)w chłodni w ramach okresowo podejmowanego kontraktu i zarabiał tygodniowo kwoty po 300 – 340 euro (około 1400 złotych) , 1376 euro miesięcznie . Za mieszkanie ponosił kwoty po 300 euro miesięcznie , na wyżywienie wydawał kwoty po 200 euro miesięcznie , na odzież i obuwie – 60 euro miesięcznie , na kosmetyki i chemię – 120 euro miesięcznie . Utrzymywał kontakty z córką , której przekazywał prezenty okolicznościowe . Dobrowolnie przekazywał na utrzymanie córki kwoty po 400 - 500 złotych miesięcznie , nadto spłacał powstałe zadłużenie alimentacyjne , co skutkowało wstrzymaniem postępowania administracyjnego w przedmiocie zatrzymania mu prawa jazdy jako dłużnikowi alimentacyjnemu .

Z kolei małoletnia pozwana wraz z matką zamieszkiwały w trzypokojowym mieszkaniu jej dziadków H. i K. S. . A. C. (1) nie pracowała , z zawodu była technologiem żywności , wcześniej pracowała w C. , gdzie zarabiała kwoty po 700 złotych miesięcznie . Opłaty za mieszkanie wynosiły kwoty po 500 złotych miesięcznie , za energię elektryczną – kwoty po 300 złotych , gaz – 49 złotych . Koszty utrzymania mieszkania w całości ponosili rodzice A. C. (1) , jej matka nie pracowała , zaś ojciec utrzymywał się z emerytury policyjnej oraz dorabiał jako ochroniarz . Małoletnia L. uczęszczała do przedszkola , za które opłaty wraz z językiem angielskim wynosiły kwoty po około 300 złotych , uiszczane przez matkę dziecka .

Wyrokiem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 05 kwietnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt III RC 91/13 zasądzono od powoda M. C. na rzecz małoletniej córki L. C. alimenty w podwyższonej wysokości w kwotach po 700 złotych

miesięcznie , płatnych na dotychczasowych warunkach płatności , poczynając od dnia 07 grudnia 2012 roku , wraz z ustawowymi odsetkami w razie opóźnienia w terminie płatności którejkolwiek z rat , w miejsce dotychczasowych alimentów , ustalonych mocą ugody zawartej przed Sądem Rejonowym w Elblągu dnia 15 czerwca 2011 roku w sprawie o sygn. akt III RC 307/11 w kwotach po 500 złotych miesięcznie .

W tamtym czasie powód nieregularnie przekazywał środki finansowe na zaspokojenie potrzeb córki . Przebywał poza granicami kraju . Pracował w Holandii od lutego 2013 roku . Nie utrzymywał kontaktów z małoletnią pozwaną (sprawa była prowadzona z udziałem kuratora dla nieznanego z miejsca pobytu powoda) .

Z kolei małoletnia pozwana rozpoczęła edukację szkolną . Jej matka nie pracowała , pozostawała osobą bezrobotną bez prawa do zasiłku (zarejestrowaną od dnia 08 maja 2012 roku) , otrzymywała zasiłek rodzinny na córkę w kwotach po 91 złotych miesięcznie do października 2012 roku oraz w kwotach po 106 złotych miesięcznie od listopada 2012 roku . Otrzymała także jednorazowy dodatek do zasiłku rodzinnego z tytułu rozpoczęcia roku szkolnego córki w kwocie 100 złotych . Korzystała z pomocy opieki społecznej (w listopadzie 2012 roku otrzymała kwotę 350 złotych z tytułu zasiłku celowego i kwotę 400 zł z tytułu zasiłku okresowego) . Wcześniej , do stycznia 2012 roku pracowała jako kasjerka za miesięcznym wynagrodzeniem w kwotach po 1500 złotych brutto . Pozwana wraz z matką nadal zamieszkiwały w lokalu należącym do rodziców A. C. (1) , za które opłaty wynosiły kwoty po około 763 złotych miesięcznie , w tym telewizja kablowa – 50 zł , internet – 40 zł , energia elektryczna- 117 zł , gaz – 56 zł , czynsz – 500 zł . A. C. (1) , stosownie do swoich możliwości , dokładała rodzicom do opłat . Wydatki na małoletnią określała na kwoty po 1405,21 złotych miesięcznie , w tym na : wyżywienie – 602,30 zł , środki czystości i higieny , kremy , spinki i gumki do włosów – 136 zł , kulturę (kolorowanki , czasopisma , kino , teatr) – 54,60 zł , sport (strój kąpielowy , gimnastyczny , trampki) – 20,15 zł , wydatki szkolne (podręczniki i przybory , ubezpieczenie , składki , wyjścia) – 76,95 zł , profilaktykę medyczną i leki – 42 zł , zabawki , rekreację urodziny – 81,60 zł , buty – 45,40 zł , bieliznę i rajstopy – 39,20 zł , odzież – 271,03 zł , utrzymanie chomika – 10 zł , zakup biurka , krzesła , dywanu , lampki i bomboksu – 10,45 zł , fryzjer – 4 zł , doładowanie telefonu – 5 zł , zakup kwiatków na dzień babci i dziadka – 0,83 zł , bilety komunikacji – 5,70 zł .

Postanowieniem Sądu Rejonowego w Elblągu z dnia 12 kwietnia 2013 roku w sprawie o sygn. akt III Nsm 147/13 zmieniono punkt II wyroku Sądu Okręgowego w Elblągu z dnia 14 lipca 2009 roku w sprawie o sygn. akt V C 685/09 poprzez pozbawienie M. C. władzy rodzicielskiej nad małoletnią L. C. .

Obecnie M. C. od marca 2018 roku przeniósł się z Holandii do Polski . Twierdził , że w okresie od 2010 roku do grudnia 2016 roku pracował w Holandii w charakterze pracownika produkcji , magazyniera i tygodniowo zarabiał kwoty po 220 – 250 euro (co w skali miesiąca dawało kwoty po 880 – 1000 euro) . Zamieszkiwał wraz z partnerką I. P. w trzypokojowym wynajmowanym lokalu , za który opłaty wynosiły kwoty po 650 euro miesięcznie . I. P. pracowała w charakterze pracownika fizycznego i jej dochody były porównywalne do dochodów osiągniętych przez powoda . Ponieważ chciała urodzić dziecko w Polsce , dlatego powód wraz z partnerką w marcu 2017 roku wrócili do Polski . W okresie stycznia i lutego 2017 roku obydwójce nie pracowali , nadal wynajmowali mieszkanie w Holandii a utrzymywali się z oszczędności , które wynosiły kwotę 1000 euro . Z tych oszczędności powód twierdził , że wraz z konkubiną żyli w Polsce przez kolejne 4 miesiące (do czerwca 2017 roku) . Następnie powód podjął pracę na czas określony tymczasowy (zawieraną na 01 miesiąc) do dnia 30 września 2017 roku . Za okres czasu od dnia 15 lutego 2017 roku do dnia 30 kwietnia 2017 roku (około półtora miesiąca) otrzymał wynagrodzenie w wysokości 5758,57 złotych (około 3839 złotych średnio miesięcznie) , zaś za cały okres wykonywania pracy otrzymał łącznie wynagrodzenie w wysokości 19053,54 złotych netto (średnio miesięcznie 2540,47 złotych) . Obecnie od dnia 01 października 2017 roku powód pracuje w ramach umowy o pracę , zawartej dnia 26 września 2017 roku na czas określony do dnia 31 października 2019 roku w (...) SA w D. w charakterze aparaturowego produkcji folii , operatora wózka widłowego z wynagrodzeniem w stawce godzinowej 13 złotych brutto , jego miesięczne wynagrodzenie za okres do 30 listopada 2017 roku wyniosło kwoty po 2345,76 zł netto , w grudniu otrzymał wynagrodzenie w kwocie 2029,88 złotych .

Ze związku z I. P. dnia (...) urodziła mu się córka A. C. (2) , która dotychczas dwukrotnie była hospitalizowana z powodu infekcji : w okresie od dnia 02 września 2017 roku do dnia 05 września 2017 roku z rozpoznaniem zakażenia układu moczowego i infekcji dróg moczowych oraz dnia 09 marca 2018 roku z rozpoznaniem zapalenia gardła , co

więzało się z koniecznością zakupu leków (powód przedstawił paragon z dnia 09 marca 2018 roku , opiewający na kwotę 74,09 złotych) .

M. C. otrzymuje pomoc finansową od swojej matki i babki . Matka trzykrotnie przekazała mu kwoty po 50 złotych , nadto przesłała bony upominkowe za kwotę 400 złotych . Nadto do kwietnia 2017 roku spłaciła ona zaległość do funduszu alimentacyjnego w kwocie 4292,44 złotych .

Jego konkubina utrzymywała się ze świadczenia rodzicielskiego w kwotach po 1000 złotych miesięcznie , nadto pobierała zasiłek rodzinny na córkę w kwotach po 95 złotych miesięcznie i świadczenie wychowawcze w kwotach po 500 złotych miesięcznie . Z tytułu urodzenia się córki otrzymała kwotę 1000 złotych jednorazowej zapomogi oraz 1000 złotych dodatku do zasiłku rodzinnego z tytułu urodzenia dziecka .

Powód wraz z konkubiną , córką i matką konkubiny S. P. zamieszkuje w czteropokojowym lokalu komunalnym . Koszty związane z utrzymaniem rodziny powoda zamykają się kwotą 2030 - 2560 złotych miesięcznie , w tym : mieszkanie – 400 – 500 zł , gaz – 40 – 50 zł , energia elektryczna – 80 – 150 zł , utrzymanie młodszej córki – 250 – 400 zł , telefony – 200 zł , środki czystości 150 – 200 zł , dojazdy powoda do pracy – 210 zł , wyżywienie – 600 – 700 zł , opał – 250 zł (w okresie grzewczym na opał rodzina wydaje kwoty po 820 złotych miesięcznie , w tym na węgiel – 700 zł , na drzewo – 120 zł) , odzież – 200 zł . S. P. utrzymuje się z handlu obwoźnego , zatrudnia jednego pracownika . Rodzina powoda dokłada się większą kwotą niż S. P. do kosztów gospodarstwa domowego .

Powód posiada wykształcenie zawodowe , mechanika samochodowego , prawo jazdy kategorii Bi C , odbył kurs na wózki widłowe . Choruje na dyspepsję , otrzymał skierowanie na gastroskopię . Na leki na żołądek wydał kwotę 60 złotych (na okres trzech miesięcy) .

M. C. dotychczas nieregularnie wywiązywał się z obowiązku alimentacyjnego wobec starszej córki , z wykazu zaległości , przedstawionego przez matkę pozwanej wynika , że od listopada 2009 roku do marca 2011 roku powód wpłacał kwoty po 200 – 900 złotych , następnie w okresach od sierpnia 2012 roku od lutego 2013 roku , od października 2013 roku do listopada 2013 roku , w marcu 2014 roku , od października 2014 roku do października 2015 roku , od maja 2016 roku do czerwca 2016 roku we wrześniu i listopadzie 2016 roku , od stycznia 2017 roku do czerwca 2017 roku , w sierpniu 2017 roku , od listopada 2017 roku do grudnia 2017 roku nie uiszczał i nie były od niego ściągane żadne należności na ten cel . W pozostałym okresie wpływy na poczet zaległości wynosiły kwoty po 200 – 2334,72 zł miesięcznie . Jego zobowiązania z tego tytułu wynoszą kwotę ponad 23 000 złotych .

Powód nie utrzymuje żadnych kontaktów z córką od siedmiu lat , nie pamięta o ważnych dla niej wydarzeniach , nie przekazuje jej żadnych prezentów .

W ciągu ostatnich dwunastu miesięcy Powiatowy Urząd Pracy w C. oraz Powiatowy Urząd Pracy w Z. dysponowały ofertami pracy dla kierowców i operatorów wózków widłowych , podstawą było minimalne wynagrodzenie .

Z kolei małoletnia pozwana liczy 12 lat , nadal uczęszcza do szkoły podstawowej . Jej matka wskazała , że na jej utrzymanie wydaje miesięcznie kwoty po 1953,50 złotych , w tym na : wyżywienie – 600 zł , kosmetyki i środki czystości – 250 zł , kulturę (książki , kino) – 100 zł , opłaty (mieszkanie , gaz , prąd , telefon) – 250 zł , leki i profilaktykę – 70 zł , kieszonkowe – 50 zł , buty – 50 zł , odzież , w tym wierzchnią – 191,70 zł , przyjęcie urodzinowe – 16,70 zł , wydatki szkolne - 41,70 zł , prezenty i spełnianie marzeń – 166,70 zł , wycieczki szkolne i kolonie – 166,70 zł . Małoletnia wraz z matką zamieszkuje w dwupokojowym lokalu stanowiącym własność konkubenta matki – M. B. . A. C. (1) od listopada 2017 roku utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę wykonywaną na $\frac{3}{4}$ etatu w charakterze kasjerki w kwotach po 1434 złotych miesięcznie . Do tego czasu pracowała w (...) w charakterze pracownika produkcji , łącznie ze zleceniami dodatkowymi uzyskiwała kwoty po 1800 złotych miesięcznie . Nadto w okresie sezonu letniego od końca kwietnia do końca sierpnia pracowała w K. formalnie na $\frac{1}{4}$ etatu w charakterze kelnerki – barmanki i miesięcznie uzyskiwała kwoty po 3000 złotych . W tym czasie do końca roku szkolnego małoletnia pozwana zamieszkiwała z rodzicami konkubenta matki a następnie u swoich dziadków w P. . M. B. utrzymuje się z wynagrodzenia za pracę w charakterze kierowcy samochodu ciężarowego w kwotach po około 3000 złotych brutto , nie posiada dzieci . Ponosi opłaty za czynsz

mieszkaniowy kwotami po 250 złotych miesięcznie . Natomiast przedstawicielska ustawowa małoletniej pozwanej opłaca należności za energię elektryczną (około 200 – 220 złotych co dwa miesiące) , gaz (około 100 – 150 złotych miesięcznie , w okresie grzewczym około 200 – 250 złotych miesięcznie) . Przedstawicielka ustawowa małoletniej pozwanej ponosi koszt ubezpieczenia córki w wysokości 40 złotych na rok szkolny , uiszcza składki klasowe po około 100 złotych na rok szkolny , dodatkowo uiszcza opłaty na wyjścia , wyjazdy , atrakcje dla dzieci organizowane w szkole , na przykład na iluzjonistę wydała 10 złotych . Corocznie na wycieczkę szkolną córki wydaje kwotę 250 złotych z tytułu opłaty .

(dowód : częściowo zeznania powoda M. C. : protokół z rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.81 w czasie 01:06:33 – 01:09:35 , 00:07:56 – 00:30:31 , protokół skrócony k.75 – 77 , 79 – 80 , zeznania przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej A. C. (1) : protokół z rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.81 w czasie 01:09:35 – 01:17:32 , 00:30:31 – 00:49:21 , protokół skrócony k.77 , 80 , zeznania świadków : K. C. : protokół z rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.81 w czasie 00:54:34 – 00:57:57 , protokół skrócony k.78 – 79 , B. C. : protokół z rozprawy z dnia 16 marca 2018 roku , zapisany na płycie umieszczonej w kopercie na k.81 w czasie 00:58:19 – 01:05:20 , protokół skrócony k.79 , zaświadczenia , odpis aktu urodzenia , informacje , wyciąg z konta bankowego , spis kosztów utrzymania , wykaz zaległości umowa o pracę k.10 – 11 , 22 – 23 , 40 – 44 , 48 – 51a , 61 – 73 , 86 – 98 , 102 , 105 – 109 , dokumenty zgromadzone w aktach spraw Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III RCo 228/15 , I. N. 147/13 , III RC 307/11 , III RC 91/13) .

Sąd zważył , co następuje :

Dokonując ustaleń faktycznych, Sąd oparł się na zebranych w sprawie dokumentach w postaci informacji, zaświadczeń, umowy , odpisu aktu urodzenia , wykazu zaległości , wyciągu z konta bankowego - ich autentyczność nie budziła bowiem wątpliwości, nie była także kwestionowana przez żadną ze stron . Ponadto Sąd oparł się na spisach kosztów utrzymania , częściowo zeznaniach powoda M. C. oraz zeznaniach świadków i przedstawicielki ustawowej małoletniej pozwanej A. C. (1) , które uznał za wiarygodne z uwagi na korelację z pozostałym materiałem dowodowym zgromadzonym w sprawie . Nie uznano za wiarygodnych zeznań powoda w zakresie dotychczasowej jego pracy zawodowej oraz wysokości uzyskiwanych dochodów , bowiem nie były one spójne , nadto pozostawały w sprzeczności z innymi dowodami zgromadzonymi w sprawie – o czym również dalej . Nadto Sąd oparł się na dokumentach zgromadzonych w aktach spraw Sądu Rejonowego w Elblągu o sygn. III RCo 228/15 , I. N. 147/13 , III RC 307/11 , III RC 91/13 .

Przedmiotem rozpoznania przedmiotowej sprawy była zasadność zmiany wysokości alimentów obciążających powoda względem pozwanej , na którą , zgodnie z dyspozycją przepisu art. 138 k.r.o. ma wpływ zmiana stosunków . Dla stwierdzenia, czy nastąpiła zmiana stosunków, należy brać pod uwagę, czy istniejące warunki i okoliczności – na tle sytuacji ogólnej – mają charakter trwały, dotyczą okoliczności zasadniczych, ilościowo znacznych i wyczerpują te przesłanki, które w istotny sposób wpływają na istnienie czy zakres obowiązku alimentacyjnego. Zmiana orzeczenia dopuszczalna jest tylko w razie zmiany stosunków powstałych po jego wydaniu. Obniżenie alimentów uzasadnia zmniejszenie się potrzeb uprawnionego lub pogorszenie sytuacji majątkowej i materialnej zobowiązanego. Obowiązek alimentacyjny rodziców wobec dzieci wynika z art. 133 § 1 k.r.o. Zgodnie z tym artykułem rodzice obowiązani są do świadczeń alimentacyjnych względem dziecka, które nie jest jeszcze w stanie utrzymać się samodzielnie. Zakres obowiązku alimentacyjnego zależy z jednej strony od usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego, z drugiej zaś - od zarobkowych i majątkowych możliwości zobowiązanego (art. 135 § 1 k.r.o.). Pojęcia "usprawiedliwione potrzeby" oraz "możliwości zarobkowe i majątkowe" zostały szczegółowo omówione w uchwale Pełnego Składu Izby Cywilnej i Administracyjnej Sądu Najwyższego z dnia 16 grudnia 1987 r. (M.P. z 1988 r. Nr 6, poz. 60). W uchwale tej stwierdzono między innymi: "Pojęcia usprawiedliwionych potrzeb nie można jednoznacznie zdefiniować, ponieważ nie ma jednego stałego kryterium odniesienia. Rodzaj i rozmiar tych potrzeb jest uzależniony od cech osoby uprawnionej oraz od splotu okoliczności natury społecznej i gospodarczej, w których osoba uprawniona się znajduje. Nie jest możliwe ustalenie katalogu usprawiedliwionych potrzeb podlegających zaspokojeniu w ramach obowiązku alimentacyjnego i odróżnienie ich od tych, które jako objaw zbytku lub z innych przyczyn nie powinny być uwzględnione. W każdym razie

zakres obowiązku alimentacyjnego wyznaczać będą poszczególne sytuacje uprawnionego i zobowiązanego, konkretne warunki społeczno-ekonomiczne oraz cele i funkcje obowiązku alimentacyjnego. Dopiero na tym tle będzie można określić potrzeby życiowe - materialne i intelektualne uprawnionego. Zakres potrzeb dziecka, które powinny być przez rodziców zaspokojone, wyznacza treść art. 96 k.r.o., według którego rodzice obowiązani są troszczyć się o fizyczny i duchowy rozwój dziecka i przygotować je należycie - odpowiednio do jego uzdolnień - do pracy dla dobra społeczeństwa. Stosownie do tej dyrektywy rodzice w zależności od swych możliwości są obowiązani zapewnić dziecku środki do zaspokojenia zarówno jego potrzeb fizycznych (wyżywienia, mieszkania, odzieży, higieny osobistej, leczenia w razie choroby), jak i duchowych (kulturalnych), także środki wychowania (kształcenia ogólnego, zawodowego) według zdolności, dostarczania rozrywek i wypoczynku. Przy ocenie, które z potrzeb uprawnionego powinny być uznane za potrzeby usprawiedliwione, należy zawsze z jednej strony brać pod uwagę możliwości zobowiązanego, z drugiej zaś zakres i rodzaj potrzeb. Pojęcie usprawiedliwionych potrzeb uprawnionego oraz pojęcie możliwości zarobkowych i majątkowych zobowiązanego, pozostają we wzajemnej zależności i obie te przesłanki wzajemnie na siebie rzutują, w szczególności przy ustalaniu wysokości alimentów przez Sąd. Odmienny pogląd pozostawałby w sprzeczności z zasadą równej stopy życiowej dzieci i rodziców, obowiązującej także w sprawach alimentacyjnych. Przez usprawiedliwione potrzeby uprawnionego rozumieć należy potrzeby, których zaspokojenie zapewni mu - odpowiedni do jego wieku i uzdolnień - prawidłowy rozwój fizyczny i duchowy. Możliwości zarobkowe i majątkowe zobowiązanego określają zarobki i dochody, jakie uzyskiwałby przy pełnym wykorzystaniu swych sił fizycznych i zdolności umysłowych, nie zaś rzeczywiste zarobki i dochody. Zasadą jest, że dzieci mają prawo do równej stopy życiowej z rodzicami. Istota tej zasady sprowadza się do zbliżonego z rodzicami zaspokajania usprawiedliwionych potrzeb dziecka. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami i nie mogą uchylać się od obowiązku alimentacyjnego na rzecz dziecka tylko na tej podstawie, że wykonanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Ponadto przepisy Kodeksu rodzinnego i opiekuńczego przewidują jako formę wykonania obowiązku alimentacyjnego także osobiste starania o utrzymanie i wychowanie dziecka (art. 135 § 2 k.r.o.).

W przedmiotowej sprawie poza sporem pozostawało to, że małoletnia pozwana nie posiada własnego majątku, zatem nie jest w stanie utrzymać się samodzielnie i w tym zakresie zasadne jest finansowanie jej potrzeb przez rodziców. Do rozstania się stron potrzeby te zaspokajali oboje rodzice, żyjąc wspólnie, następnie po rozwodzie powód również przyczyniał się do utrzymania córki, z tym, że jego udział finansowy nie był zawsze regulowany na bieżąco a następnie okresowo był zaniechany, co doprowadziło do powstania zadłużenia. Od czasu ustalenia poprzedniego zakresu obowiązku alimentacyjnego wobec pozwanej do czasu, od którego domagano się jego korekty, minął okres około pięciu lat. Zdaniem Sądu, nie zmieniła się sytuacja stron w sposób istotny, skutkujący korektą dotychczas określonego autorytatywnie obowiązku alimentacyjnego powoda względem małoletniej pozwanej. Niewątpliwie nie zmniejszyły się potrzeby małoletniej pozwanej, która w poprzedniej sprawie liczyła około 6 lat, wręcz przeciwnie - wzrosły, bowiem obecnie uczęszcza do przedostatniej klasy szkoły podstawowej, także z uwagi na okres jej intensywnego wzrostu i rozwoju psychofizycznego. Również, wbrew twierdzeniom ojca małoletniej pozwanej, nie zmniejszyły się możliwości majątkowe i zarobkowe powoda, o czym poniżej.

Wypada zaakcentować, że małoletnia L. liczy 12 lat, jej potrzeby wynikają z konieczności zakupu niezbędnej odzieży, z której wyrasta, odpowiedniego wyżywienia, leków w przypadku choroby, zabawek, środków czystości, przyborów i pomocy szkolnych, dodatkowych form spędzania czasu (kino, basen), do których ma prawo. Nadto oczywistym jest, że matka musi ponosić koszty ubezpieczenia, organizowanych uroczystości w placówce czy też wycieczek. Ponadto, skoro małoletnia pozwana zamieszkuje wspólnie z matką, jej udział w kosztach związanych z eksploatacją mieszkania ma również wymierną kwotę (w większości zamieszkują we dwie, bowiem konkubent matki pracuje w delegacji). Bez wątpliwości wydatki przedstawione przez matkę dziecka są usprawiedliwione zarówno potrzebami małoletniej pozwanej jak i poziomem życia jej rodziców. Wchodzą one w zakres obowiązku alimentacyjnego obojga rodziców, w tym i powoda. Skoro M. C. nie przekazuje ich dziecku, wydatki powyższe obciążają w całości matkę.

Należy zauważyć, że obowiązek łożenia na utrzymanie małoletniej pozwanej spoczywa na obojgu rodzicach. Małoletnia L. zamieszkuje wraz z matką, pozostaje na jej utrzymaniu i pod jej bezpośrednią opieką. Matka spełnia swój obowiązek wobec małoletniej także przez osobistą, codzienną dbałość o jej wychowanie, zapewnienie

jej odpowiednich warunków mieszkaniowych , do nauki , odpoczynku , zabawy , a także wyżywienia. Na dzień dzisiejszy brak jest udziału powoda w sprawowaniu opieki nad dzieckiem . Co prawda powód podnosił , że był mu utrudniany kontakt z córką , natomiast nie przedstawił na poparcie swoich twierdzeń wiarygodnych dowodów , bowiem zawnioskowani przez niego świadkowie posiadali wiedzę na ten temat wybiórczą , także z uwagi na odległość dzielącą ich od powoda , ponadto zeznawali odnośnie ich relacji z małoletnią (a w zasadzie ich braku). Wypada również dodać , iż dotychczas powód nie wywiódł żądania o uregulowanie kontaktów z córką , nie pamięta o jej ważnych wydarzeniach (dzień dziecka , urodziny , święta) .

Z kolei sytuacja materialna matki pozwanej , w porównaniu z sytuacją z chwili zasądzenia alimentów , uległa poprawie , gdyż obecnie otrzymuje ona stałe wynagrodzenie za pracę , natomiast z tej kwoty musi zaspokoić także swoje potrzeby , związane z wyżywieniem , leczeniem czy też zakupem odzieży .

W ocenie Sądu, sytuacja powoda od czasu poprzedniej sprawy , toczącej się w sprawie alimentów na rzecz małoletniego pozwanego zmieniła się , bowiem urodziło mu się kolejne dziecko , natomiast w zakresie dotychczasowego obowiązku alimentacyjnego względem pozwanej - nie pogorszyła się – M. C. posiada możliwości łożenia na utrzymanie pozwanej alimenty w dotychczas ustalonej wysokości . Wypada wskazać , że brak podejmowania starań w kierunku znalezienia stałej pracy i nie łożenie zasądzonych świadczeń przez tyle lat , nie usprawiedliwia zmniejszenia alimentów . Podobnie kwestia dotycząca wiedzy na temat poprzednio toczącej się sprawy – powód jest niewiarygodny , bowiem wiedział o zapadłym rozstrzygnięciu – toczyło się wobec niego postępowanie egzekucyjne (także na terenie (...)) , nadto w 2015 roku składał wniosek o zawieszenie postępowania egzekucyjnego (w sprawie o sygn. akt III RCo 228/15) , w którym wskazywał pełnomocnika matkę B. C. (która od tego czasu nie zmieniła adresu zamieszkania) .

Nadto powód w piśmie procesowym z dnia 14 marca 2018 roku wskazał , że podał swojemu pracodawcy inne konto do przelewania wynagrodzenia za pracę – stąd należy wyprowadzić wniosek , że w dalszym ciągu uchyła się od łożenia na utrzymanie pozwanej , przedkładając potrzeby aktualnej rodziny nad potrzeby starszej córki .

Dodatkowo w tym samym piśmie powód wskazywał , że nie płacił alimentów w pełnej wysokości , bowiem nie był w stanie ich płacić . Natomiast na rozprawie zeznawał , że w latach 2010 – 2016 pracował w (...)w charakterze pracownika produkcji , magazyniera i tygodniowo osiągał dochody w wysokości 220 – 250 euro (co dawało kwotę po 880 – 1000 euro miesięcznie) , także jego matka B. C. zeznawała , iż syn nie płacił alimentów w okresie , kiedy był bez pracy , co pozostaje w sprzeczności z w/w zeznaniami powoda . Poza tym egzekucja prowadzona za pośrednictwem organów holenderskich nie powiodła się (zostały ściągnięte świadczenia za stosunkowo krótki okres czasu , od listopada 2015 roku do kwietnia 2016 roku) . Następnie powód zeznawał , że z uwagi na fakt , że wpadł w złe towarzystwo , nie łożył alimentów na rzecz córki . W dalszej kolejności , że w okresie od stycznia do lutego 2017 roku wraz z konkubina pozostawali bez pracy i utrzymywali się z oszczędności w wysokości 1000 euro w sytuacji , w której zeznawał , iż czynsz najmu za mieszkanie w Holandii (które wynajmowali do lutego 2017 roku) opiewał na kwoty po 650 euro miesięcznie . Zatem za dwa miesiące – 1300 euro a należy jeszcze uwzględnić inne konieczne wydatki . Poza tym powód zeznawał , że wraz z konkubina z tych oszczędności utrzymywali się po powrocie do Polski przez kolejne cztery miesiące w sytuacji , kiedy powód przedstawił dokumenty , z których wynika , iż podjął zatrudnienie w ramach pracownika tymczasowego od dnia 15 lutego 2017 roku .

Należy zaakcentować , że konieczność spłacania zobowiązań , w tym alimentacyjnych wobec małoletniej pozwanej , czy też łożenia na utrzymanie rodziny nie może odbywać się kosztem małoletniej pozwanej , z którą powód nie utrzymuje kontaktów , nie uczestniczy w jej życiu , dotychczas nie wykazał , aby poczynił starania w tym kierunku . Fakt decyzji powoda o posiadaniu kolejnego dziecka nie może odbywać się kosztem poprzedniego (małoletniej pozwanej).

Także zgodnie z treścią uchwały Sądu Najwyższego z dnia 9 czerwca 1976 roku (w sprawie o sygn. akt III CZP 46/75, opublikowanej w OSNCP z 1976 roku Nr 9 , poz.184), którą Sąd rozpoznający przedmiotową sprawę w pełni podziela , rodzice w żadnym razie nie mogą uchylić się od obowiązku alimentacyjnego względem dziecka , które nie może utrzymać się samodzielnie tylko na tej podstawie , że wykonywanie obowiązku alimentacyjnego stanowiłoby dla nich nadmierny ciężar. Rodzice muszą więc podzielić się z dzieckiem nawet najmniejszymi dochodami .

Podkreślić również należy , że domaganie się obniżenia renty alimentacyjnej do kwot po 250 złotych miesięcznie spowodowałoby faktyczne „przerzucenie” w przeważającej części obowiązku alimentowania małoletniej pozwanej na A. C. (1) , która swój obowiązek alimentacyjny wobec małoletniej córki wykonuje przede wszystkim przez osobiste starania o jej wychowanie i rozwój . Również nie należy zapominać i o tym , iż kwota alimentów ustalona na 700 złotych miesięcznie nie jest wygórowana i nie zaspokaja wszystkich potrzeb małoletniej pozwanej , które musi mieć zaspokojone i powód jest w stanie jej sprostać . Świadczenie alimentacyjne nie może zostać sprowadzone do symbolicznej wysokości , jak to proponuje powód , zwłaszcza w sytuacji , w której M. C. nie utrzymuje kontaktu z córką , nie uczestniczy w bieżących sprawach jej wychowania . Godzi się podkreślić , iż dochody powoda są stałe i regularne, przekraczają dochody matki pozwanej , stąd jego możliwości zarobkowe pozwalają na łożenie alimentów na rzecz starszej córki na dotychczasowym poziomie .

W ocenie Sądu , nie nastąpiła taka zmiana stosunków, która uzasadniałaby obniżenie alimentów zasądzonych na rzecz małoletniej pozwanej , na co wskazuje porównanie sytuacji stron, potrzeb dziecka i możliwości dochodowych i majątkowych rodziców , co skutkowało - na podstawie przepisów art. 138 k.r.o., art. 133 § 1 k.r.o. i art. 135 § 1 i 2 k.r.o. - oddaleniem żądania .